

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Égész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség:

a táblaház iskola-utczai részében.
Kéziratok, levelek s egyéb a lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.

Kiadóhivatal: városkör 81. sz. a nyomdában.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula)
intézendők.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A „kőszegi turista kör“-ről.

A mult vasárnapi turista-értekezleten nagy érdeklődést tanúsított városunk intelligens polgársága ezen életre való mozgalom iránt, — s méltán, mert aki a turistaság és idegenforgalom nagy horderejét közgazdasági szempontból itéli meg és az ezen téren eddig elért sikereket is méltányolja, az okvetetlen kell, hogy lelkesedjék ezen mozgalom iránt és polgári kötelességének kell hogy tartsa, ezen eszmét minden módon támogatni.

És támogathatja azt bárki is, mert bizony, nagyon csekély összegért igen sokat nyújt ezen egyesület. Az évi díj mindössze 2 frt. És ezért nemcsak a helyi (kőszegi), hanem az országos turista-egyesületnek is tagja és oly előnyökben és kedvezményekben részesül vasuton, kiránduláson, szállodákban, menedékházakban, térképeknél, turista-könyveknél stb., hogy egy egyszerű nagyobb turista-kiránduláson ez évi díjuak tízszeresét hozza be; kap azonkívül még egy érdekes, diszes és képes havi folyóiratot, mely különben 5 frt egy évre és ifjuságnak, felnőtteknek és nőknek egyaránt érdekes és tanulságos olvasmányokat nyújt. Hogy a kőszegi turista-kör tagjaival élénk összeköttetést fentartson és folyton minden érdekesebb mozanatról, kirándulásról, nyújtandó kedvezményről, társas összejövetelekről stb. értesíthesse, a kör maga is egy „Értesítőt“ fog kiadni és a fődényben havonként tagjainak megküldeni.

Szóval 2 frtért annyit nyújt tagjainak, hogy bárki is nem csak a közügy, de a saját érdekében is cselekszik, ha siet a kör tagjává lenni.

Epen ezért ne várja senki, — mint ez nálunk szokásos, — hogy külön felszólíttassék a turista-körbe való belépésre, hanem jelentkezék mindenki, aki a turista-körtől támogatását meg nem vonja, — és ugyan megvonhatná azt valaki, aki ennek működését szemügyre veszi?

Ki ne érdeklődne a természet szépségeiért? Kinek nem volna vágya felkeresni völgyeinket, erdeinket, a sétányokat és a hegységben létező szebbnél-szebb kimagasló pontokat, a kristálytisza forrásokat, a mészalátókat stb.? Ki nem venne szívesen részt erdei és hegymászó kirándulásokban? Hiszen ennél kellemesebb sincs! Edzi a testet, üdíti a lelket és a legmelancholikusabb embert is vidámságra és életörömrre ébreszti.

Nos, mindezt a lehető legkellemesebbé tenni, és az ezen nemes élvezeteket kereső közönségnek minél több kényelmet, jó utat, megbízható jelzést, árnyas helyeken pihenésre alkalmas padokat, zivatar ellen védő menedékházakat, kimagasló helyeken mészalátókat teremteni, — ez a turista kör feladata.

Hogy a természet szépségei iránt fokozott érdeklődést keltsen, a szórakozás e nemes vágyát ébreszse, a kör minden vasárnap és ünneppon előre meghatározott gyűlhelyen és előre megnevezett vezetőkkel társas kirándulást rendez, — nagyobb és távolabb kirándulásokra pedig oly kedvezmények fognak nyújtani, hogy a legszerényebb viszonyok közt élő is képes lesz a társas kirándulásokban és a természet gyönyöreinek élvezésében részt vehetni.

És mindez 2 frt évi díjért! Szabad-e tehát csak bárkinek is magát ezen egyesülettől távol tartani? Bármennyire is legyen valaki egyletektől igénybe véve, a turista kört támogatni, első kötelessége.

És itt különösen a mi szép hölgyeinket kérjük az ő hathatós pártfogásukra. Miután hölgyek is lehetnek tagjai a körnek, lépjenek be ők is és belépésükkel buzdítsák férjeiket, a leányok persze a turistaságra legalkalmasabbakat: a fiatal embereket buzdítsák belépésre — hiszen láthatták az itt volt bécsi turistáknál, hogy mily kitartók a hölgyek és hogy vetekednek a férfakkal a turistaság iránti lelkesedésben, — láthattuk, mily jókedvűek, milyen frissek, egészségesek és életrevalók. Hja, ilyen csak a turista lehet! A természet bájainak folyton élvezése ilyené teszi az embert.

Hölgyek és urak! Jelenjünk meg tehát a jövő vasárnapi turista-egyesület alakuló gyűlésen és akik esetleg nem érnek rá ott megjelenni, jelentkezzenek tagokul. Jelentkezhetni Markovits József ügyvéd urnál, Kőszegi József könyvkereskedésében, Waisbecker Edénél és akármelyik turistánál, — hiszen már közel hetven-nyolcvanvan vannak. A mi ha marább jelentkezés nagyon szükséges, hogy a tagsági díj fejében járó gyönyörű képes havi folyóirat megküldését a központból megindíthassák. Valamennyi jelentkező már az újévtől máig megjelent füzeteket is kapja.

És midőn a turistaságról megemlékezem, nem hagyhatom említés nélkül az idegenforgalmat, mely a turistakör egyik alosztályát képezi és továbbra is folytatja hasznos működését.

Az idegenforgalomról azonban csak annyit lehet mondani, hogy: volt, de nem igen lesz; vagy pedig: volna, ha lehetne. A turista kör továbbra is felvette munkarendjének és működésének programjába, de aligha lesz dolga vele. Ezen a téren a stágnáció állt be. Amennyi üres lakás 3 évvel ezelőtt volt, az máig mind ki van adva és most a lakáshiány állott be. De kevesen merték ezt elhinni! Pedig hát még csak most kezdődnek a tulajdonképeni idegenforgalom, ha volna elegendő lakás. Nem tulzok, ha azt mondom, hogy nincs nap az esztendőben, hol lakás iránt kérdezősködés nem érkeznék. Némely nap több is. Mikor a mult napokban két nagyobb lakás megürült, csak két levele:be került és ki volt adva. Hát még ha volna szebb, modernebb, kényelmesebb lakás, no meg kisebb, egy családnak való házikók, villák, hogyan szaporodnék városunk lakossága és mennyire emelkedhetnék helyi forgalma, iparban, és kereskedésben egyaránt!

Azért bizony nagyon ajánlatos lenne, ha előkelő gazdag polgáraink, pénzintézeteink szövetkezve idegen vállalkozókkal a „cottage“ rendszerű háztelepépítésekhez részvénytársaságot alakítanának.

Mióta az idegenforgalmi teendők — lakáshiány miatt — kevesebbet vesznek igénybe, a háztelep(cottage) létesítésének kérdésével foglalkozom és tanulmányozom s ilyenkor azon tündööm: miért nincs nekem csak pár ezer forintom, hogy, szintugy amint az idegenforgalomnál is előbb be kellett bizonyítani az eszme életrevalóságát, hogy a kétkedők gunyosolyát és közönyét megtörjem, ugy ezen a téren is, az első cottageszerűen épített csinos, egyszerű de olcsó házzal megkezdjem a nagy horderejű mozgalmat.

„De mikor — mint a nóta mondja — „nekem semmim nincsen, fából van az ajtókilincsem“ jóakaratomnál és a biztos sikerre való közreműködésnél többet nem nyújthatok, — azonban az Ungerek, Eitnerek, Czeke, Paller, Küttel, takarékpénztárak sőt a város is, azok igenis egy ilyen 4-5000 frtos Cottageszerűen épített házzal kez-

deményezhetnének valamit — kész vagyok ezen első ház biztos eladását vagy bérbeadását biztosítani, anélkül, hogy a magam részére, csak egy fillért is kívánnék — hanem csak azért, hogy e téren a kezdeményezés végre megtörténjék.

Levelezésben álltam már angol pénzes emberekkel is, de azok nem elégesznek meg az én jóakaró és ingyenes közreműködésemmel, hanem azt irták: előbb kezdeményezzenek itt valamit és ha azt látják, hogy mi is belemegyünk a dologba, ők azonnal itt lesznek.

De legokosabb mégis csak az lenne, ha a mi pénzintézeteink, ha már nem mernek bele menni a rendelkezésükre álló pénzzel, mert kockázatosnak nem szabad, ugy legalább hirdessenek egy lehető legolcsóbb amortizációs kölcsönt, hogy ezáltal kedvet ébresztszenek az ily kényelmes csinos de olcsó házak építésére. Ha már gazdag polgártársaink sehogy sem akarnak a „ládafiába“ nyulni, akkor legyen lehetővé téve a szerényebb viszonyok közt élő polgároknak, akik a lakosságszaporítást már jobban méltányolni tudják, hogy ők kezdheszenek valamit e téren.

Kész tervek és költségvetés az ilyen házépítésre a legtökéletesebben kaphatók — nálam is betekintheők.

No de már is hosszúra uyult ez a cikkem, ami nem csoda, mert annyira fontosnak és a városra hasznathozónak tartom az idegenforgalom helyes kiaknázását, hogy alig vagyok képes elhagyni e kérdésről a szót vagy írást.

A turista kör felveszi ügykörébe az idegenforgalmat ezután is, — de további eredmények e téren csak ugy érhetők el, ha a fentebb említett mozgalom létesül.

Kőszegi József.

Vásárügy.

Régi panasz iparosaink, de kereskedőink részéről is, hogy a mai országos vásárok a régieknek még halvány árnyékai sem, s hogy ez állapot sokáig nem maradhat fenn.

A régi időben a vásároknak meg volt létjogosultságuk, mivel egyes városok és községek, a forgalmi eszközök — vasut, hajó stb. — hiányában az év egy jó részében el voltak zárva a világtól s a fogyasztók szükségleteiket csakis vásárok alkalmával voltak képesek beszerezni. Ez időben vásároló iparosaink tisztességes jövedelmet húztak a nagy fáradsággal és költséggel járó vásárolások után.

Ma azonban egészen másként áll a dolog. Először a vásárok rendkívüli módon megszáporodtak. Már csak azért is, mivel az egyes községek ezekből — helypénzek stb. — tetemes hasznot húznak. A megszáporodott vásárok a mig egyrészt rendkívül kényelmessé tévők a fogyasztóknak szükségleteik beszerzését, másrészt nagy rombolást vittek véghez az iparosok között.

Mert ugy áll a dolog, hogy a nagy költségek a termelőkre nézve megmaradtak (fuvarozás, álelem stb.) de a jövedelem a nagy és gyakrabban szemben álló konkurrencia folytán, — tetemesen megcsapant. Iparosaink manapság már csupán ismeretségük fönttartása végett mennek el egyik-másik vásárra, ha ugyan azt végképen föl nem adják. Számtalanszor hallottunk ily panaszt, hogy a vásárolási kiadások többre ruhtak, mint az összes brutto bevétel, vagyis a vásárolás ma világos kárral jár.

